



Maksureform toob enamikule pensionäridest lisaraha

Opositsioon esotsas Reformierakonnaga on asunud ära kasutama mõningast aasta alguse segadust uue maksusüsteemi ümber. „Jaanuari alguses tabas paljusid töötavaid pensionäre šokk. Nad said tunduvalt vähem pensioni ja palka kui detsembrikuus,“ on üks tüüpiline meedias ilmunud tendentslik pealkiri, mida Reformierakonna poliitikud võimendavad, ähvardades seetõttu umbusaldada isegi peaministrit.

Ent ei tabanud töötavaid pensionäre šokk ega saanud enamik neist tunduvalt vähem palka ja pensioni. Tulumaksusüsteemi muutusest on räägitud enam kui aasta ning selge on see, et alates jaanuarist tõusis enamiku inimeste maksuvaba tulu 500 euroni. „See on valitsuse kõige olulisem ja laiaulatuslikum maksureform rahva heaolu tõstmiseks ning ühiskondliku võrduse suurendamiseks,“ kirjutab Riigikogu aseesimees Enn Eesmaa.

Ta selgitab, et tulumaksuvaba miinimumi määr hakkab järkjärgult langema alates 1200-eurosest sissetulekust ning jõuab nulli 2100 euro juures. See kehtib võrdsetel nii töötajatele ja pensionäridele kui ka töötavatele pensionäridele.

Palgatõus ja maksuvõit
Valitsuse maksureformi ja üldise palgakasvu tulemusena tõuseb 2018. aastal keskmine netopalk

12% võrra. Valitsuse maksupoliitikat võidab üle 80 protsendi töötajatest ehk inimesed, kelle sissetulek on igakuiselt kuni 1776 eurot. Võrdluseks, Eesti mediaanpalk, millest pooled inimesed teenivad vähem, on alla tuhande euro ning alampalk vaid 500 eurot. Seetõttu võidab enamik töötajatest igakuiselt 64 lisaeurot ning veidi rohkem tulumaksu hakkab maksma alla 20% ehk kõige jõukam viiendik. Keskjuures 36 eurot rohkem panustab iga kümnes töötaja, kes teenib üle 2100 euro kuus.

Täpselt samadel alustel toimib uus maksusüsteem ka pensionäride ja töötavate pensionäride puhul. Maksureformist võidab üle 40% pensionäridest ning 51 protsendil eakatest jääb netopension samaks. Praegusest enam hakkab tulumaksu maksma hinnanguliselt 6–7% kõigist pensionäridest, ehk inimesed, kelle töötasu pluss pension on kokku üle 1352 euro.



Valitsuse kõige olulisem ja laiaulatuslikum maksureform rahva heaolu tõstmiseks ning ühiskondliku võrduse suurendamiseks käivitus selle aasta alguses. Maksureformist võidab ka enamik eakatest. Fotol Viljandi eakate päev Viljandi linnastaadionil 2. oktoobril 2017. Foto: Scapix.

Pensionitõus tuleb

Võidetud või enamakstud summade erinevus teiste töötajatega võrreldes tuleneb asjaolust, et uus maksuvaba tulu (500 eurot) kehtib kõigile võrdsetel ning eraldi pensioni maksuvabastust enam pole. Eesti ligi 400.000 pensionisaajast 93% netosissetulek tõuseb maksure-

formi tulemusel kuni 16,8 euro võrra kuus või jääb samaks. „Samal ajal palume 6–7% kõrgema sissetulekuga pensionäridel tõepoolest senisest kuni 83,2 eurot rohkem panustada,“ sõnab Eesmaa. Ta lisab, et viimaste arvutuste kohaselt hakkab enam tulumaksu maksma umbes 23.000 töötavat pensionäri ning maksu-

maasel määral tuleb tasuda neist 7000 isikul, kes teenivad üle 2100 euro kuus.

Eesmaa märgib, et keskmine pension tõuseb tänava 1. aprillil prognooside kohaselt 6,3 protsendi ehk aastases arvestuses tõuseb netosissetulek veel enamamatel. „Kindlasti on Eesti pen-

sionid jätkuvalt liiga väikesed ning peame leidma täiendavaid lahendusi eakate inimeste heaolu parandamiseks. Eesti Keskerakond on läbi aastakümnete seisnud eakate ja tööinimeste eest ning teeb seda ka tulevikus,“ rõhutab ta.

Kesknädal

Töötav pensionär Reet Kikkas: Seda seadust oli väga vaja!

Kesknädal pöördus mitme töötava pensionäri poole küsimusega: kuidas hindate uue tulumaksuvaba miinimumi arvestamise korda.

**Sirje Nõmm (70),
töötab väikeses firmas**

„Minul on väike töökoht. Mina võitsin maksureformist 40 eurot. Need pensionärid, kes on kasvatanud lapse kuni 8. eluaastani, saavad kuus lisa 5 eurot sentidega. Kuna mul on kaks last üles kasvatatud, siis tuli kümme eurot sentidega ka juurde. Seega võitsin tegelikult kokku 50 eurot. Minu tutvusringkonnas on enamik inimesi võitnud maksureformist. Ainult üks inimene tuli mulle ütlema, et kaotas. Küsimuse peale, et kas jääd sellest 30 eurost siis vaesemaks, vastas ta eitavalt. Mind aga väga ärritab, et Vabariigi President kinkis jõulupreemiaks 3000 eurot oma paremale käele Tiit Riisalole. Selle inimese palk on ju niigi kõrge. Selle 3000 euro eest oleks tulnud abivajajaid aidata.“

**Peeter Kallasmaa (69),
Saduküla kardispordiklubi eestvedaja**

„Soovin ennast pensionäride maksureformiga

põhjalikult kurssi viia. Arvan aga, et reformi tõttu majanduslikult võitjaid on rohkem, sest hästi teenivaid töötavaid pensionäre pole ju kuigi palju. Pealegi läheb nende raha nüüd nende inimeste toetuseks, kelle elujärg on kehvem. Andmisrõõm olevat aga kõige suurem rõõm, mis loob positiivseid emotsioone nii andjale kui ka saajale. Vaatasin vana-aasta õhtul Kanal 2 ühte telesaadet, kus mitmed pensionärid avaldasid arvamust, et nemad ei kaota maksureformiga midagi. Töötava pensionäri jaoks on lahendus ka avalduse esitamine pensioniametisse või tööandjale, ja siis pensionilt tulumaksu ei võeta.“

**Reet Kikkas,
Jõgeva Täiskasvanute Keskkooli direktor**

„Pensionäride maksureformi mõju on individuaalne – sõltub inimese töökoormusest ja töötasust. Minu arvates seda seadust oli aga väga vaja. See toob kasu nendele, kellel majanduslik olukord seni kehvem olnud. Inimesel peab ikka niipalju

raha olema, et tal jätkuks toidu muretsemiseks ja muuks eluks hädavajalikuks.“

**Ülo Kuusk (71),
Eesti Sangpommispordi Liidu president
Palamuselt**

„Ega pensionäride maksureform paha reform pole. Ma olen jälginud teemakohast diskussiooni ja leian, et inimestel jääb nüüd rohkem raha kätte. Üldkokkuvõttes tundub, et tänane valitsus Eesti Keskerakonna eestvedamisel teeb väga head tööd rahva heaks. Selle tegevuse kriitiseerijad on kadedad või pole nad põhjalikult kursis Keskerakonna ja tema koostööpartnerite sotsiaal- ja rahanduspoliitikaga. Väga tänuväärne samm oli ühekorde toetus üksikult elavatele pensionäridele. Üleriigiline poliitika on muutunud selliseks nagu see juba pikka aega on olnud Tallinna linnas.“

**Valter Sulp (67),
OÜ Siimel töökoja juhataja Jõgeva vallast**

„Midagi hullu ma pensionäride maksureformis

küll ei näe. Mina tulen igatahes toime, ja paremini kui eelmiste valitsuste ajal.“

**Uno Allikhein (69),
õppesõiduinstruktor Põltsamaalt**

„Minul on palk ja pension sellised, et võidan pensionäride jaoks kehtestatud maksupoliitikat. Kui on tervist ja energiat, siis tasub pensionieas töötada küll.“

**Andres Ergma,
Eesti Pensionäride Ühenduste ja Eesti Vanavanemate Ühingu juhatuse liige,
ettevõtja**

(Tsiteeritud Postimehest – Toim.)

„Meile pole laekunud pensionäridelt mitte üheski vormis rahulolematust. Meil on 39 organisatsioonid ligi 27 000 liiget, aga tulumaksu kohta pole isegi mingeid täiendavaid küsimusi tulnud. Meie pingutused on suunatud sellele, et pension tõuseks. See haaraks juba kõiki pensionäre ja mõjutaks üldist toimetulekut palju rohkem kui see praegune kümme eurot.“

JUHTKIRI

2018 – valimiste vaheline aasta, mis otsustab tulevase Riigikogu jõujooned**JAAN MÄNNIK**
majandus- ja taristuministri nõunik,
Kesknõukogu esimees

Viimased aastad on Eesti poliitika jaoks olnud tormilised ning puhkepausideta. Sisuliselt 2013. aasta kohalikest valimistest alates pole vahepealsel ajal olnud ühtegi hingetõmbeaastat või ka -kuud, sest üks valimistsükkel on asendunud kohe teisega.

2016. aasta, mis pidi justkui kaasa tooma kerge pausi, asendus ju teadupärast presidendivalimiste maratoniga, mis kestis mitmeid kuid ning viis erakondade kandidaate üle kogu Eesti. 2018. aastal saavad järjestikku jooksivad valimised hetkeks läbi ning tänava ühtegi riikliku tähtsusega valimist ei toimu. Eksivad aga need, kes arvavad, et valimiste puudumine tähendaks pausi ja puhkust kampaanias.

Alanud aasta on tänasele koalitsioonile kindlasti määrava tähtsusega. Kui veel mullu oli koalitsiooni sees näha teatavat otsustega kiirustamist, mis tõi kaasa segadust, siis tänava peaks seis olema teistsugune. Sihid on valitud, prioriteetsed tegevused on paigas ja ülimalt tähtis on ka asjaolu, et 2018. aastal saab toimetada juba täielikult selle liidu loodud riigieelarve alusel. Nüüd on tähtis valitud suurte otsustega edasi liikuda. Positiivseid muudatusi on ka juba näha. Alates jaanuarist tõusis enamiku inimeste maksuvaba tulu 500 euroni. Tegemist on valitsuse kõige olulisema ja laiaulatuslikuma reformiga, mis tõstab rahva heaolu ja toob kaasa võrdsema ühiskonna.

Erinevaid kasvavaid toetusi võib uuest aastast leida teisi, eesotsas lastetoetuste kasvuga, kuid tõuseb ka hambaravitoetus ja kehtima hakkab riigi abi matuse korraldamisel ehk nn matusetootus. Kindlasti tuleb mainida tasuta maakonnasiseseid bussiliine, mis rakenduvad 2018. aasta juulikuust.

KESKMÖTE: Alanud aasta on tänasele koalitsioonile kindlasti määrava tähtsusega.

Juulist käivituv tasuta maakonnasisene bussitransport on üsna polariseeriv. Kahjuks jäävad selle idee vastaste argumentid üsna pinnapealseks, suutmata pakkuda lisaks kriitikal alternatiivseid lahendusi. On selge, et tegemist ei ole tuluprojektiga, mis riigile rahamägesid kokku ajaks. Samuti eksivad need, kes väidavad, et sellest võivad bussifirmad, mitte maapiirkondade inimesed. Bussifirmad saavad teadupärast fikseeritud liinikilomeetri-tasu ja nende sissetulek ei sõltu sellest, kui palju inimesi liinil sõidab. Tasuta ühistranspordi rakendamine on mõeldud inimeste liikumisvõimaluste parandamiseks ja kulude vähendamiseks, mitte bussifirmade tulude suurendamiseks. 2016. aasta andmete põhjal tehti maakonnaliinidel ligikaudu 18 miljonit reisi. Seesuguse hulga sõitude tasust vabastamine mõjub reisijate rahakotile väga tervitavalt, andes neile võimaluse transpordiks kuluvad vahendid mujale suunata.

Keskerakonna Noortekogu volikogu esimehena peatuksin hetkeks ka kesknõukogu tegutselisel. Viimase veidi enam kui aasta ajaga on noortekogu vahepealsest unelusest ärganud ning toimetab taas aktiivselt üle kogu Eesti. Juba paari nädala pärast on meil toimumas aasta esimene volikogu istung, mis sel korral peetakse Tartus. Aasta tegevusplaanidesse mahuvad infopäevad kõikides Eesti suuremates linnades, loomulikult ka osalemine noortele suunatud messidel ja erinevad tähtpäevadega seotud aktsioonid. Meie aktiivsus ei ole jäänud märkamata neil Eesti noortel, kes üha aktiivsemalt meiega kontakti otsivad. Näiteks on viimase poole aastaga meiega liitunud 72 uut noort liiget. Kui erakond vaatab alanud aastal järgmiste Riigikogu valimiste poole, siis loomulikult teeb seda ka noortekogu.

Järgmised Riigikogu valimised võivad ju näiliselt olla kaugel – aasta ja kolm kuud –, kuid tegelikkuses on kõikide erakondade tegevuses juba näha tõsisid ettevalmistusi valimisteks. Hea näide selle kohta on Reformierakonna esimehe positsiooni ümber toimuv puntratants, mis tõi endaga kaasa Kaja Kallase kandidaadina üles seadmise. Saame näha, kas tegemist oli valearvutusega või mitte. 2019. aasta valimised tootavad aga tulla järjekordselt ääretult põnevad. Olen veendunud, et kui istuv valitsus jätkab alustatud reformide elluviimist, Eesti inimeste sissetulekute suurendamist ja majanduse elavamist, on neil parim platvorm järgmistel Riigikogu valimistel tugeva tulemuse tegemiseks. Selleks tuleb tööd teha aga juba täna ja mitte kohelda 2018. aastat vaheaastana, millest miski ei sõltu.

KESKNÄDAL

Adress: 10130 Tallinn, Toom-Rüüti 3/5
Email: kesknadal@kesknadal.ee Tellimine ja levi: 6 177 717

Peatoimetaja Indrek Veiserik indrek@kesknadal.ee 6 274 573
Toimetaja Tiit Maksim tiit@kesknadal.ee 6 273 465
Reporter-toimetaja Aivar Jarne aivar@kesknadal.ee 6 274 583

Toimetuse käsikirju ei tagasta. Kesknädalas ilmunud artiklid väljendavad nende autorite arvamust, mis ei pruugi kokku langeda toimetuse omaga.

Levi AS Express Post ja AS Eesti Post
Lehte kirjastab MTÜ Vaba Ajakirjandus

NÄDALA NUPUD**Emotsionaalsed ettevõtjad**

Küllap ei mäleta vist keegi aega, kui Reformierakond oli võimul ja tegi maksumuudatusi, ning et siis iga päev oleks mõni ettevõtja käinud meedias kurtmas.

Täna on teisiti, sest oleks reformarid ise tõstnud tulumaksuvaba miinimumi 500 euro peale, oleksid nad ka nüüd võib-olla võimul. Aga ahnus ja rikaste eelistamine takistas neil seda teha. Kui mõni pensionär on seaduseuudendusest hämmingus, sellest saaks veel aru, aga et tubli spordimees ja hea maakaupmees Oleg Gross (pildil) läks peavoolumeedia laimukampaaniaga kaasa, on esialgu küll arusaamatu. Oli see mingi kaval reklaamitrikk, või on kopterioomanikul tõesti kadunud usk Maksuameti arvestamisoskustesse? Nii nagu suuremad protsessid kopterilennul on arvu otsustada, nii on ka Maksuametil täiesti korralik arvutipark ja ta saab kõigest hiiulgvalt hakkama. Samelini saapavabriku juhi Leida Kikka ütlusest jääb mulje, et vaid tema ennastalgamatu töö on tänase majanduskasvu aluseks. Leida Kikka sõnul ei ole praegusel valitsusel mingit õigust majanduskasvu enda nimele kirjutada. Tema töötajad on pärast maksumuudatusi uurinud, kas saaks osa palka kuidagi mustalt... Kui see vastab tõele, siis on kaks võimalust: kas on juba

varem selles firmas makstud ümbrikupalka või on tegu halbade selgitustega töötajatele. Igatahes ettevõttele see au ei tee.

„Leida Kikka ütleb sõnaselgelt, et ettevõtte keskmine töötasu on 1039 eurot, millest osa teenib seega veelgi vähem. Järelikult sooviks ühe ettevõtte juht näha oma töötajatel käes vähem raha, sest maksusüsteemi tagasimuutmisel tähendab see nendele inimestele 64 lisaeuro kaotamist. Selline suhtumine on eriti kahetsusväärne,“ ütles Erki Savisaar. Samuti rõhutas Riigikogu majanduskomisjoni kuuluv Savisaar, et tulumaksureformist võidab üle 40 protsendi pensionärist ehk rohkem kui 150 000 inimest ning 51 protsendil jääb netopension samaks.

Postimees on asunud kindlale rünnakujoonele, ja seda nii valitseva koalitsiooni kui ka eriti Keskerakonna vastu. See on läbinähtav, ja siit ka mitmed kirjutised just rikkamate inimeste poolt, kes nüüd tõesti pisut oma raha uue maksusüsteemiga kaotavad. Kriitika, mis hetkel jätkub peavoolumeedias, vaibub kohe siis, kui rahvas asub omi Maksuameti poolt eel-täidetud tuludeklaratsioonide veebruaris lugema.

**Oli kord Molekul...**

Keerles noor Rein Lang (pildil) kooliseinte vahel. Oli aktiivne komsomoli liige. Siit ka sai igavese kiidunime – „Molekul“.

Pärast hariduse saamist viis tollane Molekul end kange-male lainele. Nõukogude ajal töötas ta mitmete kultuuriasutuste juhtkonnas. Nagu näete, ikka ülemusena. Rein Lang oli ka Moskva advokaatide kollektiivi „In-jurkollegija“ Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Esinduse konsultant. „Nõukogude ajal KGB kontrolli all töötades võttis Injurkollegija kuni 80% komisjonitatu inimestelt, kes said Läänes surnud sugulastelt päranduse. Nõukogude sugulastele said osaks vaid nn sertifikaadid ehk serdid, millega sai üksikutest valutapoodidest osta Lääne kohvi, teksaseid ja jopesid. Varandused ise läksid aga pärimist vahendanud Nõukogude riigile.“ (16. märts 2005, Kesknädal)

Aga meie uues Eestis: Wikipedia on see, kus talletub kõik olulisim: „Siseministri kohuseid täites tegi Rein Lang otsuse tühistada 2007. aasta küberrünnakute taga olnud vene poliitiku Sergei Markovi sisesõidukeeld (Schengeni viisaruumis). 30. septembril 2009 sattus Lang selle teo pärast viisaskandaali, mille pärast algatati Riigikogus tema vastu umbusaldus. Kuna viisavabastus oli riigisalatuse, algatas Riigiprokuratuur uurimise riigisalatuse paljastaja väljaselgitamiseks. 8. aprillil 2010 uurimine lõpetati, sest lekitaja oli Rein Lang. Kultuuriminister Rein Langi ametiaja üks suuremaid

skandaale oli seotud nuku- ja noorsooteatri NUKU direktori Meelis Pai ametist vabastamisega aprillis 2013. Teatris läbi viidud revisjon tegi kindlaks mitmeid rikkumisi nii autoriõiguste kui ka finantsjuhtimise alal. Tehtud etteheited leidsid aja jooksul ka avalikkuse silmis tõendamist. Laialdast pahameelt tekitas ministri üleolev stiil nii teatrinimeste kui ka ajakirjandusega suhtlemisel.

Novembris 2013 tehti Eesti ajakirjanduses ettepanek Langi tagasiastumiseks ministri-kohalt seoses võimukriitilise kultuurilehe Sirp toimetuses tehtud järskude muudatustega, mille käigus kinnitati ilma konkursita peatoimetaja kohusetäitjaks kirjanik Kaur Kender ning koondati mitmed valdkonnatoimetaja ametikohad. Algselt väitis Lang, et tema ei ole Sihtasutus Kultuurileht puudutavate otsuste langetamisel osalenud, kuid pidi ajakirjanduse surve all hiljem tunnistama oma osalust muutuste kavandamisel.

Ametlikult esitas Lang tagasiastumispalve 2. detsembril 2013, pidades samal päeval Riigikogus ka kõne, milles kritiseeris teravalt nii loomeliitide ja ajakirjanduse kui ka Sotsiaaldemokraatliku Erakonna tegevust.“

Need olid Rein Langi vanad „naljad“. Kõige värskem Molekuli nali oli ikkagi enne aastavahetust õhinaga Riigikogu asespiikri nõunikuks pürgimine, ja siis ka ajakirjanduse hirmsa kisa pärast loobumine. „Meie viga. Meie enda väljaõeldud kasutati meie vastu, sest me ei saanud asju mõistlikult välja öelda. Samuti meie viga,“ mõnits Lang.

**HIIBUSE NÄDAL**

KENA president Eha Võrk: Soovime valijaid panna naisi rohkem usaldama

Kena nimi KENA on tuletatud lühendina Keskerakonna Naiskogust, millel on väärikas ajalugu. KENA loomine kuulutati välja juba erakonna kolmandal kongressil oktoobris 1994 ning põhikiri võeti vastu mais 1998. KENA juhtideks on teiste hulgas olnud Siiri Oviir, Kersti Kaasik, Marika Tuus-Laul, Anneli Kõõba-Orlov ja Ester Tuiksoo. Möödunud aasta kevadest on presidendiks Eha Võrk, kes on ühtlasi ka Tallinna abilinnapea.

KENA on juba soliidse pagasiga kogu. Kes sinna kuuluvad?

Keskerakonna Naiskogusse kuuluvad kõik erakonna naisliikmed ehk siis – kõik naised, kes kuuluvad Keskerakonda, on ühtlasi ka KENA liikmed. Aga lisaks neile võivad naiskogusse kuuluda ka naised, kes ei kuulu erakonda, kuid neil on meiega sarnane maailmavaade ning soov kaasa lüüa. Meil on naisuguseid liikmeid küll.

Kui varem kehtis naisuguse põhimõte, et Keskerakonna naisliige pidi KENA-sse astumiseks kirjutama avalduse, siis uue põhikirja järgi seda enam pole, ning kõik naised kuuluvad ka naiskogusse. Erakonnas on 15 000 liiget ning laias laastus pooled neist on naised, seega võib julgelt öelda, et meie ridadesse kuulub üle 7000 liikme.

Pidevalt käivad koos küll aktiivsemad liikmed ja juhatus. Meil ongi tavaks muutunud, et lisaks juhatusel koguneb nn aktiiv, ehk kaasame juhtimisse ka tegusamaid liikmeid. Kord aastas on koos aga rohkem liikmeid, ning järg-

mine aastakoosolek ongi meil 12. jaanuaril. Üritame oma tegemistest ja üritustest infot jagada läbi Facebooki konto, sest see on operatiivsem ning võimaldab sündmusi paremini jälgida. Samuti soovime, et meie tegevusega oleks kaetud paljud piirkonnad üle Eesti.

Millised on olnud tähtsamad kohtumised ja ettevõtmised?

KENA juhtkond koguneb aastas mitmeid kordi, ning seda erinevates kohtades. Maikuu olime koos Tartumaal ning juunis, lastekaitsepäeval pidasime seminari Tallinnas Lillepaviljonis. Meie üks suuremaid ülesastumisi oli erakonna suvepäevade ajal Lääne-Virumaal Lammasmäel, mis olid seotud riigi 100-aastase juubeliga. Heegeldasime võidu 100 sammast ning piirkondade esindused valmistasid 100 cm pikkusi kiluvõileibu, mis pärast žürii kiitvat hinnangut ühiselt ära söödi.

Tegime ka näiteks koolitusi naistele Lasnamäel ja Valgas ning alles hiljuti, detsembris Pärnus. Jagame ja kogume informatsiooni ning kuulame ära ka muresid. Inimesi tuleb

kaasata kohapeal, ning see annab tulemusi.

Kas naisi saab poliitika juurde rohkem tuua muude tegevuste kaudu?

Naised tulevad tõesti poliitikasse rohkem näiteks läbi klubilise tegevuse. Selleks on meil olnud ning on ka edaspidi igasuguseid kohtumisi ja üritusi. KENA on algatanud näiteks naisuguse aktsiooni nagu „Tark naine kuulub Keskerakonda“. Korraldame koolitusi ning pakume võimalust neil osaleda, hoolimata sellest, kas naine kuulub erakonda või mitte. Soovime naisi toetada ja innustada.

Meil on tunne, et valimistel ei vali naisvalijaid mitte ilmingimata esinduskogudesse tublisid naisi. On küll üksikuid silmapaistvaid naisterahvaid, keda valitakse, kuid üldiselt valitakse ikka mehi. Meie soov on panna valijaid rohkem usaldama naisi.

Kuidas seda teha?

Naisi on vaja rohkem kaasata, ning siis saab neid ka rohkem usaldada. Liiga maskuliinisel valitsusel võib jääda nii



Foto: Facebook

KENA PRESIDENT: Eha Võrk soovib naisi toetada ja innustada tegelema rohkem poliitikaga.

mõndagi märkamata, kuid usalduse pärvinud naistel on palju õelda ning teha.

Ka erakonnasiseselt saame sellele enam kaasa aidata, kui koostame valimisnimekirjad näiteks n.ö tõmbeluku-meetodil.

See tähendab, et nimekirjas on naine ja mees vaheldumisi. Olen olnud Mustamäe piirkonna juht ning viimatiste kohalike valimiste nimekirja koostades küll arvestasime selle põhimõttega. Paljudes piirkondades aga niimoodi ei

tehtud. Meie eesmärk ongi senist suhtumist parandada.

Teisalt peaksid ka naised ise olema aktiivsemad ja julgema oma kandidatuuri välja pakkuma. Muidu me seda poliitilist maastikku võrdsemaks ei muuda.

Kas tulevastel valimistel tulevad siis võrdsemad nimekirjad?

Keskerakond on siin alati eesrindlik olnud, sest meil on nimekirjad olnud võrdsemad ning meie ridades on tulnud ka palju naisministreid. Ent vahepeal oleme selle põhimõtte unarusse jätnud ning tegelnud muude tähtsate asjadega. Meie erakonna eesotsas on marssimas väga tugevad naispoliitikud, kuid on vaja, et ka keskmistes ridades marsiks palju naisi.

Millised on KENA sidemed teiste naisorganisatsioonidega?

Meil on katusorganisatsiooniks Eesti Naiste Koostöökett, kes koordineerib erinevate naisliitude tööd ning jagab ka vajalikku informatsiooni. KENA on selle liikmeks ning sealtkaudu osaleme ka mitmel seminaridel ja koolitustel. Igal kuul on üle Eesti vähemalt mõni selle MTÜ üritus. Liitudel ei ole eelarved eriti suured, kuid selle raames üritame ikka aktiivselt tegutseda.

Küsis Aivar Jarne

Jaak Aab toob Saku Jõgevale

Detsembris Jõgevamaad külastanud riigihalduse minister Jaak Aab kohtus paikkonna ettevõtlike inimestega. Mõttevahetustel oli ennekõike kõneaineks haldusreformi mõju kohalikule elule nii lähemas kui ka kaugemas tulevikus.

Huumorimeelega ja muheda olemisega Saduküla kardiklubi eestvedaja Peeter Kallasmaa tervitas Põltsamaa lähedal Kuningamäe kardirajal riigihalduse ministrit koduselt: „Tere, Aabi-poiss!“ Olukorda asus tasakaalustama Eesti Keskerakonna Jõgevamaa piirkonna esimees ja Põltsamaa vallavolikogu esimees Andres Vään, kes omakorda lausus tervituseks Kallasmaale: „Tere, Peeter-poiss!“

Ministri kardirajale tuleku üks põhjusi oli aga sinna hiljuti toodud pensionilejäänud Tallinna tramm. Saduküla kardiklubi võitis AS-i Tallinna Linna-transport korraldatud ideekonkursi pruugitud trammile uue rakenduse leidmiseks. Peeter Kallasmaa kutsus Jaak Aabi uuesti trammi vaatama siis, kui sellesse on rajatud kohvik ja laste mängudetuba.

Põltsamaa külje all külastas riigihaldusminister põllumajandusettevõtet osatühingut Viraito. Ta kiitis piimatootmisele spetsialiseerunud firma innovaatilisust, püüdlusi automatiseerimisele ja robotiseerimisele. Viraito juhataja, teenekas ja tunnustatud põllumees Toivo Kems nimetas üheks mureks kvalifitseeritud tööjõu puudust.

Põllumajandusteadlased tulevad Saksust Jõgevale

Mõttevahetusel Keskerakonna Jõgeva valla osakonna liikmetega küsiti Jaak Aabilt, kas haldusreformi käigus tuuakse mõni riigiasutus ka Jõgevamaale. „Kindel on see, et Jõgeva alevikus, kus praegu asub Eesti Taimekasvatuse Instituut, hakkavad tulevikus paiknema ka selle asutuse osakonnad, mis praegu asuvad Saksus,“ lausus minister. Aabi sõnul on tänapäeva oludes mitmekülgset praktiseeritav kaugtöö. Nii on ka võimalik, et Tallinnas asuva riigiasutuse raamatupidaja teeb oma tööd elukohas, mis paikneb pealinnast kaugemal.

Jõgeva vald – haldusreformi vedur

Jõgeva linnast, senisest Jõgeva vallast ning Torma ja Palamuse vallast omavalitsuste ühinemise käigus loodud uut Jõgeva valda nimetas Aab üheks tublimaks piirkonnaks haldusterritoriaalse reformi läbiviimisel. „Jutujärgisest vallavanem Aare Olgoga selgus, et tööd on Jõgeva valla arendamisel väga palju. Olgo on aga ise tubli töömees ning oskab tegusat ja asjalikku õhkkonda luua kogu vallas,“ lausus riigihalduse minister. Mitmeid Jõgeva valla ja kogu Ees-



Jõgeva vallavanem Aare Olgo (paremal) kinkis Jaak Aabile raamatu, mis ilmus möödunud suvel Jõgeva valla 150. aastapäevaks.

timaa käekäiguga seotud teemasid tõstasid Jõgeva vallavolikogu Keskerakonna fraktsiooni esimees Heli Raevald ja Jõgeva vallavalitsuse liige Vello Lukk.

Räägiti ka riigimajadest

Jaak Aab peab oluliseks, et nüüdseks suletud maavalitsuste funktsioonid läheksid sujuvalt üle maakonnakeskuste omavalitsustele, Jõgevamaal siis Jõgeva vallale. Nendeks valdkondadeks on ühistranspordi korraldamine ja rahvastikutöingud. Küllap suudavad suuremad omavalitsused pakkuda teenuseid kvaliteetsemalt kui väiksemad. Oluline on seegi, milliseid uusi ülesandeid hakkavad täitma maakondade arenduskeskused.

Jutuks oli ka riigimajade võimalik rajamine maakonnakeskustesse. Ministri sõnul pole see idee igas piirkonnas ühtmoodi ellu viidav, sest arvesse võetakse erinevaid detaile ja lahendused võivad maakonniti olla erinevad.

Jõgeva vallavanem Aare Olgo kinkis Jaak Aabile raamatu, mis on ilmunud möödunud suvel tähistatud Jõgeva valla 150. aastapäevaks. „Kas 2018. aastal tähistame Jõgeva valla 151. või esimest aastapäeva, on raske öelda. Praegune Jõgeva vald on ju eelmisega võrreldes täiesti uus haldusüksus Eestimaa kaardil,“ lausus omavalitsusjuht.

Jaan Lukas

TELLI
KESKNÄDAL
Helista 617 7717
www.tellimine.ee
tellimine@expresspost.ee

KESKNÄDAL
Haldusterritoriaalse reformi võib joone alla tõmmata

KESKNÄDAL
15 Balti Assamblee aasta

KESKNÄDAL
Eestlased, panustagem kaitsevõime kõrval rohkem kestmajäämisele!

Postimehe valeprohvetid kaitsevad joomakatku ja ebavõrdsust?

Alustuseks meenutagem enese prohvetlikkust ülistava ning piiblivärsse tsiteeriva Postimehe osas: Hoiduge valeprohvetite eest, kes tulevad teie juurde lambanahas, seestpidi aga on kiskjad hundid! (Matteuse 7:15). Postimehe 29. detsembri juhtkiri näitab, et vabale ajakirjandusele rõhuv ajaleht ei püüa end enam peita valge kampsuni toormaterjali varju. Määgimine enam ei aita. Enam kui aasta on juba möödas, ning Reformierakond pole ikka tagasi valitsuses. Aeg on kihvad teritada.



JAANUS KARILAIID
Keskerakonna aseesimees

Juba mõnede tundide pärast on kohale jõudnud Postimehe arvates segapudru, mis toob kolmveerandile Eesti inimestest 64 lisaeurot kuus. See polevat aga oluline riigis, kus mediaanpalk on 900 eurot. Hoopis tähtsam on ühiskonna värvavahtide arvates, et keegi ei peaks Maarjamaal minutitki mõtlema, kas tema üle keskmist palka tuleb kummitama näiteks preemia või süllekukku raha, sest siis tuleb tulumaksuvabaks miinimumiks anda raamatupidajale muu summa kui 0 või 500. Tänapäeval pole ühetaolisele tulumaksule enam ühtegi mõistlikku argumenti. Lihtsus on neist argumentidest veel kõige rumalam. Vaadake Euroopa kaardil neid riike, kus inimeste heaolu ja majandus kasvavad ilma

selle nn lihtsuset. Proportsionaalne tulumaks on eelkõige idabloki riikides ning astmeline Põhjamaades ja mujal Lääne-Euroopas. Ei ole me kehvevad arutamises kui sakslased, prantslased, poolakad, soomlased või ükskõik kes muu.

Muutusi, millega on mõnedel raske harjuda, on teisi. Õlletootjate eelistamine oli aastaid Reformierakonna juhitud valitsuse agenda. Viina maksutati kõrgemalt kui õlut ja muid kergemaid alkohole, mille poole noored eelkõige küünitasi. Nüüd, mil räägime kange ja

Postimehe nägemus katastroofist ja seitsmeaastasest näljahädast ei ühti samuti kuidagi rahvusvahelise reitinguagentuuri Fitch hinnanguga Eestile, mis tõstis meie reitinguväljavaate stabiilsest positiivseks.

lahja alkoholi maksumäära ühtlustamisest, on see Postimehe arvates „viinameeste eelistamine“. Alkohoolitootjate ja Maaletootjate Liidu tegevjuht Triin Kutberg kirjutas 14. detsembril Postimehes, et võimuliidu samm käsitleda alkoholi

alkoholina oli loogiline ja tunnustust vääriv samm. Samuti lisas ta, et aktsiisitoetusde valuläve ei ületanud mitte praegune valitsus, vaid eelmine oma 2015. ja 2016. aastal tehtud vastavate otsustega.

Aga propagandas faktidest palju ei saa hoolida, sest Keskerakonna head valimistulemused tuleb seostada tugevalt Kremliaga. Äkki siis hakkab reitingunool ometi allapoole minema? Kolumnist Ahto Lobjakas leidis näiteks, et just kohalike valimiste tulemus käivitas vastutanöövri rünnakud PBK

vastu. Lobjakas lisas, et see telekanal on oluline infoallikas kolmveerandile Eesti venekeelsetest inimestest ning PBK välistamine on katastroofiresept, mis süvendab veelgi lõhet kogukondade vahel ja halvendab Eesti julgeolekut.



Õlletootjate eelistamine oli aastaid Reformierakonna juhitud valitsuse agenda.

Postimehe nimetatud „keskerakondlikud tegelased“ pole närvis, vaid mures, et jätkuvalt on Eestis soov hoida venekeelsed inimesed Eestis toimuvast kaugel eemal. Kuigi oleme näinud, milleni see kõik viia võib. Närveerima ja piinlikust tundma peaksid need, kes 17 aastat võimul olles ei suutnud teha ühtegi sammu selleks, et vene emakeelega inimesed vaataks ERR-i, mitte „Vremjat“, mis olevat kõige kurja juur. Professor Marju Lauristingi rõhutas, et riik jättis õigel ajal oma töö venekeelsete inimeste informeerimisel tegemata, ning selles saab temaga ainult nõustuda.

Küll aga ei saa kuidagi nõustuda paanika külvamisega pea tasakaalulähedase eelarve üle, mille defitsiit on 0,2% SKP-st. Majanduse elavamist kriitiseerivad need, kes, käed rüpes, vaatavad pealt meie nullilähedast majanduskasvu ja ehitussektori raskusi, sest laen investeeringuteks oli saatanast. Küll aga oli samal ajal hea investeering tulevikku Kreeka toetamine. Eesti põllumees võis kadedusega John Deer'i roheliseks muuta ja Toompeale sõita muret kurtma. Nüüd, mil lõpuks uut võimuliitu oma inimeste õeldu huvitas, oli see teatud ajakirjanike ja poliitikute jaoks ikka vale ja lausa korruptiivne. Siiani on

kõik vastavad konstruktsioonid leheveerul viinud mitte kuhugi mujale kui mutta.

Postimehe nägemus katastroofist ja seitsmeaastasest näljahädast ei ühti samuti kuidagi rahvusvahelise reitinguagentuuri Fitch hinnanguga Eestile, mis tõstis meie reitinguväljavaate stabiilsest positiivseks, sest oleme pöördunud tagasi suurema majanduskasvu kursile. Ka OECD hinnang on olnud ühene: riigieelarve väike defitsiit aastani 2020 ei ohusta majanduse käekäiku. Vastupidi, kaasavama ja rohelisema majanduskasvu saavutamiseks soovitati organisatsioon kaaluda valitsemisektori eelarve reeglile pikemas perspektiivis väikse puudujäägi lubamist. Meie riigivõlg on OECD-riikide hulgas kõige madalam ja keskpikas plaanis väheneb veelgi.

Võib-olla kardetakse, et piirud kahel otsal ongi hakanud lõhkema ning just seetõttu tuleb kustutitega ringi joosta ja kõigile karjuda, et majas on tuli lahti. Keskerakond ei ütle, et homsest on õnn meie õuel ja Eesti põlv uus. Tööd on selleks vaja teha rohkelt, aga oleme selleks valmis. Oleme võtnud Eesti inimeste heaolu kasvu eesmärgiks ja teeme seda ka kihvade välkudes ja nende ähvardusel.

See artikkel oli vastuses 29. detsembril 2017 ilmunud Postimehe juhtkirjale. Kahjuks Postimees jättis Jaanus Karilaidu vastuargumendid avaldamata.

PBK ümber püütakse külvata asjatut paanikat

Aastavahetusel kõlas kriitika venekeelse telekanali PBK vastu selles, et Tallinn edastab seal oma uudiseid vene elanikkonnale. Järgnes meeletu mahategemine „teadja-mees“ Raul Rebase poolt. Ta süüdistas nii Tallinna linna-pead Taavi Aasa kui ka kogu Tallinna juhtkonda ja veel eriti Keskerakonda.

INDREK VEISERIK,
AIVAR JARNE

Meediaväljaannetest on konkurentsituks kõige suuremaks süüdistajaks Postimees. Peaaegu kolme kuu pikkuse juurdlemise käigus on see ajaleht suutnud läbi analüüsida kohalike valimiste

Keskerakond ei võitnud kohalikke valimisi mitte ainult Tallinnas, vaid võitis need valimised üle Eesti. Keskerakonna populaarsus on üle Eesti kõrge ning venekeelse valija mõjutatavuse ja naiivsuse esiletoomisega astutakse samasse ämbrisse, kuhu on potsatanud praegune suurim opositsioonierakond.

tulemused ning jõudnud järeldusele: Keskerakond võitis valimised Tallinnas tänu venekeelsele erakanalile PBK. 4. jaanuari Postimehes lisas värvi veel endine ajakirjanik Oleg Samarodni,

kelle sõnul on PBK „tõhus kanal, mille kaudu mõjutada poliitiliste jõudude suhteid nii Tallinna linnavolikogus kui ka isegi Riigikogus“. Peab tunnustama, et asi on end Eesti esiajaleheks pidajale tõesti hapuks läinud. Kui järeldusele, et valimisvõit saavutati tänu venekeelsele erakanalile, oleks jõudnud näiteks kooliõpilane

Juku 7. b-st, siis oleks see veel kuidagi arusaadav, ehkki tõenäoliselt oleks selle eest hindaks „puudulik“. Kui aga selleni jõuab ajaleht, mis hindab valitsuse tööd hindega 2+, siis on

see järjekordne ajakirjanduslik lati alt läbi jooksmine.

Keskerakond ei võitnud kohalikke valimisi mitte ainult Tallinnas, vaid võitis need valimised üle Eesti. Keskerakonna populaarsus on üle Eesti kõrge ning venekeelse valija mõjutatavuse ja naiivsuse esiletoomisega astutakse samasse ämbrisse, kuhu on potsatanud praegune suurim opositsioonierakond. Ent veelgi kummalisemaks teeb Juku ülesande see, et Postimehe enda esitatud andmete põhjal on PBK vaadatavus venekeelsete elanike seas viimase 8 aasta jooksul vähenenud peaaegu kahekordselt ehk kukkunud 35 protsendilt 18 protsendile. Kuidas saab niisuguste näitajate põhjal pidevalt mõjutada endale sobivas suunas suuri valijate masse...? See jääks tõesti arusaamatuks mitte ainult Juku õpetajale.

„Võimalik, et just kohalike valimiste tulemus käivitas vastutanöövri rünnakud Eesti võimuesindajate osalemise vastu PBK jt Venemaa kontrolli all olevate kanalite saadetes. PBK on oluline infoallikas kolmveerandile Eesti venekeelsetest elanikest; nõue see kanal praegu välistada oleks katastroofi retsept. Kui Eesti ei suuda venekeelset elanikke kohelda poliitilise protsessi õigustatud osalistena, saab lõhe kogukondade vahel vaid süveneda – ja



Eesti julgeolekuolukord halveneda,” ütles möödunud aasta 29. detsembris poliitikaekspert Ahto Lobjakas tabavalt Postimehes.

Postimehe pahameel on kindlasti põhjustatud ka asjaolust, et ise ei suudetud venekeelseid lugejaid üles leida ja kõnetada – venekeelne Postimees läks seepärast vett vedama. Valitsuskommunikatsiooni direktor Urmas Seaver on sealsamas 4. jaanuari Postimehes öelnud, et Venemaa meediat jälgitakse ja ollakse kursis ka uudistega, mida PBK ostab sisse Vene-

maalt. PBK Venemaalt ostetud programm on üks asi, ent kanali Eestis tehtud uudistoodangule pole suurt midagi ette heita.

PBK ajakirjanikega pole ka olnud konflikte, kus peaministri sõnu oleks propaganda eesmärgil väänatud. PBK on käinud ministritelt intervjuusid võtmas kõikide valitsuste ajal alates aastast 2002. Veel mõni aasta tagasi tellis sellelt kanalilt saateid mitte ainult Tallinn, vaid ka Eesti riik.

Kõnealuse küsimuse puhul ongi kõige suuremaks probleemiks see, et millegipärast ei vallata venekeelsele elanikkonnale kaasahaarava info edastamise-pakkumise kunsti. Nähti palju vaeva ja loodi ETV+. Kahjuks jäi selle vaatavus lahjaks. Täna on telekanalil ETV+ vaatajaid 13 korda vähem kui PBK-l. Miks see on nii? Mida tehakse valesti?

See on fakt, et Eesti asub globaalpoliitiliste protsesside tulemusena Venemaaga teine teisel pool rindejoont. Aga Eestis elavad venekeelsed inimesed on ju meie omad inimesed. Me elame igapäevaselt kõik koos ühes aegruumis. Nendega seotud igasugused lahknemis- ja lõhestamisjutud pole aktsepteeritavad. Süüdistamise asemel on vaja otsida lahendusi ja tööd teha.

